

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba w powiększonym składzie) z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie T-88/01 Sniace, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Sniace, SA w dniu 20 czerwca 2005 r.

(Sprawa C-260/05 P)

(2005/C 193/34)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 20 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Sniace, SA, reprezentowanej przez adwokata D.J. Baró Fuentesę, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie T-88/01 Sniace, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie T-88/01;
2. uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji, lub w odpowiednim przypadku, o ponowne przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji w celu rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;
3. uwzględnienie wniosku o zarządzanie środkami organizacji postępowania złożonego przez skarżącą w dniu 16 października 2001 r. oraz wniosku o zarządzanie osobistego stawiennictwa stron, zarządzanie dopuszczenia dowodu z zeznań świadków oraz opinii biegłego, które zostały przedstawione przez skarżącą w dniu 20 kwietnia 2001 r.;
4. obciążenie kosztami strony pozwanej w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swoich żądań wnosząca odwołanie podnosi:

1. Naruszenie prawa poprzez orzeczenie o niedopuszczalności skargi w oparciu o ustalenie, iż skarżąca nie wskazała w sposób właściwy powodów, dla których zaskarżona decyzja miałaby naruszać jej uzasadniony interes wywierając w sposób istotny wpływ na jej pozycję na rynku. W tym względzie Sąd dopuścił się licznych błędów w ocenie istotnych elementów sprawy, w szczególności w odniesieniu do bezpośredniej konkurencji pomiędzy włóknami celulozy (lyocell, substandardowy lyocell i prowiskoza) wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przedsiębiorcę korzystającego

z pomocy państwa a włóknami celulozy (wiskoza) wytwarzanymi i sprzedawanymi przez wnoszącą odwołanie. Obydwa włókna są względem siebie konkurencyjne w zakresie określonych sposobów wykorzystania i zastosowania na tym samym rynku. Sąd nie uwzględnił również w wystarczający sposób różnych dowodów w sprawie, które świadczyły o istnieniu, zgodnie z prawem konkurencji, szeregu szczególnych okoliczności indywidualizujących wnoszącą odwołanie (istnienie zamkniętego kręgu odbiorców oraz o istnienie nadmiernej podaży na rynku włókien celulozy, etc.) Wreszcie Sąd nie dokonał prawidłowej oceny wynikających z akt postępowania danych, świadczących o istotnym wpływie na pozycję skarżącej na rynku.

2. Naruszenie prawa poprzez orzeczenie o niedopuszczalności skargi w oparciu o ustalenie, iż zaskarżona decyzja nie dotyczyła skarżącej indywidualnie, ponieważ pełniła ona drugorzędną rolę we wcześniejszym postępowaniu administracyjnym. W tym względzie Komisja Europejska wezwała skarżącą jako zainteresowaną stronę trzecią do przedstawienia uwag w rozumieniu art. 88 ust. 2 WE. Wnosząca odwołanie wykorzystała przysługujące jej w postępowaniu uprawnienia i przedstawiła uwagi przeciwko pomocy przyznanej Lenzing Lyocell. Niemniej jednak uczestnictwo to nie mogło przynieść zamierzonego skutku, ponieważ Komisja uznała za stosowne nie ujawniać pewnych informacji w trakcie postępowania administracyjnego.
3. Ewentualnie, naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej. Orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji o niedopuszczalności skargi, bez zagłębiania się w istotę sprawy, powoduje bezsilność, lub nawet zaprzeczenie wymiaru sprawiedliwości. Stanowi krok wstecz dla orzecznictwa wspólnotowego, które uelastyczyło kryteria czynnej legitymacji zainteresowanych osób trzecich w postępowaniu w sprawie pomocy państwa.
4. Ewentualnie, naruszenie prawa wspólnotowego. Zarzut ten dzieli się z kolei na dwa podzarzuty. Z jednej strony jest to naruszenie zasady równości w postępowaniu, ponieważ w wyniku oceny porównawczej można dojść do wniosku, że piąta izba w powiększonym składzie Sądu Pierwszej Instancji w różny sposób potraktowała dwie podobne sytuacje. Z drugiej strony, naruszenie art. 64 i 65 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji poprzez odmowę zarządzania środkami organizacji postępowania oraz dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez skarżącą w pierwszej instancji.